

Dag 1 – vrijdag 28 december 2012

Vrijdag 28 december... vandaag zal kleine Lagun arriveren. Ik loop rond als een kip zonder kop. De avond ervoor heb ik het hele huis geboend tot in de kleinste hoekjes. Gewoon om iets te doen te hebben? Nuja, met twee Mechelaars in huis en de voorbije natte maanden doorlopend een paar vierpotige logés, is het misschien niet helemaal overbodig om eens de fles Dettol te laten passeren voordat zo een klein dreumesje van 8 weken arriveert. Iets na elven krijg ik een sms van Christel die meldt dat ze op weg zijn van Brugge naar Landegem. Aaaaaaaa... Ik kan me niet meer concentreren op mijn vertaalwerk. Maar goed dat ik verlof heb genomen vanaf de middag.

Om klokslag twaalf uur laat Darko me weten dat er iemand is gearriveerd. Ik ga meteen kijken en zie Gerrit de koffer open doen... o jee... wat me daar aanstaart! Al maanden lang probeer ik mijn entourage ervan te overtuigen dat ik er - tegen hun vermoedens in - geen probleem mee zal hebben om de hond af te staan na een jaar omdat iemand anders ermee zal geholpen zijn en een beter leven door zal krijgen... Eén seconde oogcontact en ik maak al plannen om over enkele maanden te verhuizen naar een onbekend eiland waar niemand ons zal vinden!

De Mechelaars Darko en Yana zitten nog even buiten in de tuin dus Lagun kan ongestoord zijn nieuwe, tijdelijke (?) thuis verkennen. Ik laat de kleine man los en hij loopt recht naar het raam om Darko en Yana van dichterbij te bekijken. Gerrit, Christel en ik beginnen aan de administratie en ik krijg een woordje uitleg. Nuja, wel meer dan een woordje. :-) Het doet deugd om een en ander opgefrist te krijgen over de opvoeding van een pup. Tijdens de uitleg boort Lagun al meteen zijn vlijmscherpe puppytandjes in mijn teen. Naar goede oude gewoonte roep ik "AUW" in een zielige poging om een pup na te bootsen die zijn grens legt. Meteen word ik erop gewezen dat het voortaan "non" is. Wist ik eigenlijk wel... oei oei, dat wordt goed oefenen en wennen met die nieuwe bevelen. :-)

Gerrit en Christel zetten na een dik uur hun weg voort - ik moet hen echt eens hun geheim ontfutselen, het lijkt me altijd dat zij activiteiten voor drie levens weten te combineren in één en alles doen ze even zorgvuldig.

Nu begint het allemaal echt.

Tijd om Lagun zijn nieuwe huisgenootjes voor te stellen. Ik laat eerst Yana binnen want zij is een regelrechte allemansvriend(in). En ja hoor, pup wordt besnuffeld en goedgekeurd. Ze gaat wel meteen in haar mand liggen en maakt Lagun even duidelijk dat zij die (nog ?) niet wil delen met hem wanneer de stakkerd haar probeert te volgen.

Dan is het de beurt aan Darko. Altijd een beetje spannend met hem want op straat valt ie vaak uit naar andere honden, ondanks dat ie zoveel vierpoters als vrienden heeft. Met pups heeft ie echter nog nooit een probleem gehad – buiten dat de pup zich meestal rot schrikt wanneer hij voor “bulldozer” Darko komt te staan. Ik neem Lagun op de schoot, Koen laat Darko binnen en die stormt zoals verwacht de living in... straal voorbij Lagun en mij. Eerst even die bench en nieuwe spullen gaan inspecteren... En pas na een dikke minuut komt ie dan Lagun opsnuiven. Die allerminst onder de indruk is. Ongelooflijk, die twee klikken vanaf het eerste moment. De kleine man is best wel moe, zijn oogjes vallen bijna dicht. Ik laat hem even indommelen en leg hem dan zelf in zijn bench. Drie

seconden duurt dat... dan komt hij er zelf uit en nestelt zich in Darko's poten. Darko kijkt, zucht, en vindt het ok. Hoera!

Na een tiental keer Lagun in de bench te moeten gaan leggen wordt het me wel duidelijk dat die bench niet op de juiste plaats staat. We verhuizen hem van uit de hoek van de living naar recht voor de zithoek waar wij meestal vertoeven en leggen er een doekje over. Fijn, Lagun blijft er nu telkens toch een minuutje in wanneer ik hem probeer te verplaatsen. ;-) Maar we forceren nog niks. Die kleine man is net weggehaald van bij zijn 9 broertjes en zusjes. We kunnen niet anders verwachten dan dat ie zo dicht mogelijk bij 't volk wil zijn wellicht.

Wat me meteen wel opvalt, is dat Lagun meer dan proper is. Deze middag tijdens de administratieve afwikkeling, had ie een ongelukje vlak voor het schuifraam naar buiten. Maar dat was duidelijk de schuld van onze onoplettendheid want hij vraagt het wel degelijk altijd mooi om te worden uitgelaten. Schitterend!

Voor die eerste nacht proberen we zo laat mogelijk op te blijven. De fokster zei dat Lagun al zes uur proper in een bench kon blijven. Om half twee kruipen we in bed met het gedacht dat we tot een uur of acht zouden kunnen slapen...

Dag 2 – zaterdag 29 december '12

Mis gedacht van ons! Zodra ik het deurtje van de bench dicht doe, begint Lagun te jammeren en aan de tralies te bijten. Even sterk zijn Veerle... dat gaat wel over. Darko en Yana zijn bij hem dus hij zal zich al niet alleen voelen. En hij heeft zijn dodo mee vanuit het nest.

Twee uur... Drie uur... Vier uur... Lagun huult nog steeds!!!! Onophoudelijk. ik heb nog geen oog dicht gedaan. Hoe kan er nu zo een hels geluid komen uit zo een klein manneke?! Ik besluit om zelf naar beneden te gaan en de rest van de nacht bij hem door te brengen beneden. Wat ik daar zie baart me toch wat zorgen: Lagun ziet er zwaar gestrest uit, zijn gezichtje helemaal vertrokken en zijn tong opgekruld zoals een hondje dat op uitdrogen staat. Mijn hart breekt. Ik laat hem er even uit, laat hem buiten en geef em wat te drinken. Daarna terug in de bench. Deurtje dicht en meteen weer concert. Het doet er blijkbaar niet toe dat ik beneden lig in zijn gezichtsveld. O neen, zou die bench nu al een trauma zijn voor hem? Ik besluit dan maar de bench tot helemaal bij mij aan de zetel te verschuiven. En ja hoor: bijna ogenblikkelijk valt de kleine man in slaap! Hoera... Het is intussen vijf uur gepasseerd. Heel af en toe jammert hij nog zachtjes, ik stel hem meteen gerust door mijn hand even aan de bench te houden zodat ie weet dat ik er nog ben en dat lijkt te helpen. Ik dommel ook in... tot zeven uur... dan neemt Darko het over met zijn traditionele waakmoment 's ochtends wanneer de burens vertrekken. Zuchtje...

Lagun wordt er ook door wakker. Tijd om op te staan denkt ie. Hij is verbazingwekkend actief. Ik niet zo. ;-)

Ik geef iedereen wat te eten, laat Lagun buiten en kruip zelf weer onder de dons in de zetel. Voor een minuutje... want Lagun probeert erbij te klimmen en in mijn haar te bijten. Ik krijg de komende minuten meer dan gelegenheid om mijn "non" te oefenen en probeer de vlijmscherpe tandjes van de schat telkens af te leiden met spel. Dat lukt precies wel. Geen dodo meer voor mij dus. Nuja, die twee pareltjes van puppy eyes wassen alle moeheid en frustratie ogenblikkelijk weg. Ik besluit me vandaag echt op benchtraining toe te leggen. Eerst even Lagun wegen: 4,8 kg. Oeps, bij de fokster

gisteren was dat 5 kilo... ofwel een verschil in de weegschalen ofwel 200 grammen afgestrest? Lagun eet ook nog niet helemaal zoals het zou moeten. Maar daar maak ik me nog niet druk om. Telkens wanneer Lagun afgeleid is, leg ik een paar minisoepjes in de bench en laat het deurtje open staan. Het duurt even maar het moment komt toch dat ie de geur oppikt en hij gaat spontaan de bench in! Joepie... De hele dag door gaat ie af en toe checken of er nog wat lekkers te vinden valt daarin. Soms vindt ie iets, soms niet. 't Belangrijkste voor mij is dat ie die bench als iets positiefs begint te zien. Ik geef hem er ook zijn eten. (Tegen de avond gaat ie al af en toe zelf kort in zijn bench liggen – maar met deurtje open want deurtje dicht = drama.)

In de namiddag brengen we een bezoekje aan mijn ouders die staan te popelen. Bij hen wonen mijn zus en haar twee dochters en Zanouche, een beagle, en Belle, een middelgrote stratier. Tijdens de autorit van 40 minuten geeft hij geen kik in zijn bench - die dan wel degelijk dicht is.

Na de voorstelling aan mijn ouders, zus en de meisjes en inspectie van de living door Lagun, gaan de viervoeters met zijn vijven de tuin in. Lagun is geenszins bedeesd. Hij doet meteen lekker mee en vindt zijn vriendinnetje in Belle. Voor haar is 't liefde op 't eerste gezicht precies want ze zal geen cm meer van zijn zijde wijken. Totdat Lagun aangeeft dat ie 't wat overweldigend begint te vinden. Dan komt Darko aangestormd en gaat hij tussen hem en Belle staan. Super! Darko neemt zijn rol als vaderfiguur en beschermer zomaar op! (jaja, ik weet dat ik klink alsof ik alles vermenselijk - ik ben ook maar een mens natuurlijk :-)).

Na dat geslaagde bezoekje laten we Darko en Yana bij mijn ouders in de tuin en zetten we onze route voort met enkel Lagun. Volgende stop: etentje bij de oudste broer van Koen. Het wordt alweer een lange stille autorit. We komen aan met een goed uitgeslapen Lagun. Die rekt zich even uit en laat zich dan meteen op sleeptouw nemen door de zevenjarige Viktor. Die neemt hem mee aan de leiband de tuin in. Lagun doet flink zijn behoefte en Viktor brengt hem mee naar binnen om hem voor te stellen aan de tweejarige Louise die het allemaal wel leuk vindt... maar van op een afstandje graag.

Ik leg Viktor uit wat hij moet doen als Lagun ergens zijn tandjes in zet dat niet mag en voor de rest van de avond heb ik er geen omkijken meer aan. Vik doet het geweldig en na een uurtje zijn zowel hij als Lagun goed moe. Beide "mama's" heel tevreden. ☺

We gaan onze twee andere kindjes oppikken, houden nog een snelle fotoshoot met Lagun en mijn nichtjes en dan is het tijd om te gaan slapen. Het wordt een voor mij korte maar zalige nachtrust, vanop de sofa weliswaar. Lagun slaapt terug in zijn bench naast mij.

Dag 3 – zondag 30 december 2012

Lagun - en dus ik - hebben geslapen van half een tot half acht. Ik laat hem effe buiten voor een plasje en dan slapen we nog wat voort. Wanneer Koen wakker beneden komt, maken we ons klaar voor een eerste wandelingetje naar de delizaak op het dorp. Ik heb al andere gastgezinnen horen sakkeren op de frakjes van de kleine assistenten in spe. We moeten het dus leuk maken voor de kleine man - en ik moet vooral goed weten hoe het aan te doen. Ik bestudeer het ding even en houd het voor Lagun. Wanneer ie komt snuffelen zeg ik dat hij heel flink is. Hij kwispelt. Dat herhaal ik even en na een derde keer neem ik hem bij me op de schoot en doe ik het frakje aan. Zo, dat viel heel goed mee. Hij lijkt zich er niet al te erg aan te storen maar ik laat hem daar ook niet veel tijd toe. Effe met de flos voor zijn ogen, een paar seconden spelen en weg zijn we. De eerste stappen laat ik hem zelf zetten.

Oh wat vindt ie dat geweldig! Met zijn korte pootjes trippelt hij tegen honderd per uur om zijn grote huisgenoten bij te kunnen houden. Af en toe gaat hij in de remmen of probeert hij een andere richting uit te gaan maar dat laat ik niet gebeuren. Ik stop zodra hij trekt en roep hem terug bij mij. De "viens" lukt al behoorlijk goed wanneer ik me klein maak. Na een paar minuutjes neem ik hem weliswaar toch maar op de arm. We moeten er nog wat zuinig op zijn en ik wil hem zeker geen fout wandelgedrag aanleren. Daar zijn we nog niet aan toe. Iets later komen we op het dorp en ik stap met Lagun op de arm de winkel binnen, het verbodsbord voor honden lekker negerend. Eerste stop in de winkel is de bakkerijsectie. De bazin bedient. Ogenblikkelijk valt ze voor de charmes van de kleine man en roept ze haar helpers erbij. Ja hoor, Lagun is welkom en ze hopen ons nog vaak terug te zien! (Ik weet nog jaren geleden toen het verbodsbord er nog niet hing dat dat wel anders was met Darko ☺).

Terug thuis houden we een kleine siësta. Ik voel mijn linkerarm al. Aiai, de zittende ambtenaar in mij protesteert. ☺ Na een korte siësta laden we iedereen in de auto en vertrekken we naar Jan en Maryse. Zij hebben net een rescue puppy geadopteerd die kort bij ons heeft gelogeed voor de komst van Lagun. Onze kleine man speelt honderduit met iedereen in de tuin. 't Is een zicht waard hoe hij de jonge beagle en podenco tracht bij te houden en hoe hij stoutmoedig hun speelgoedmand induikt en meer op zijn vork neemt dan zijn muiltje kan slikken. De speeltjes kunnen niet groot genoeg zijn. ☺ Na de play date gaan we met zijn allen een stadswandelingetje maken in Dendermonde. Eerst door een mooi park waar Lagun elke voorbijganger, met twee of vier poten, goeiedag wil zeggen. Hij wil voortdurend zelf stappen en even laat ik hem doen. Vanuit het park komen we terecht in de winkelstraten die op dat moment druk bezocht worden. Hij is allerminst aangedaan van de drukte en de luidsprekers waaruit muziek weerklinkt - een spoor achterlatend van "ooooo wat een schatje". :-) In de auto op de terugweg horen we hem niet meer en thuisgekomen begint hij duidelijk zijn appetijt terug te vinden. Oef.

Dag 4 – maandag 31 december

We hebben er alweer een moeilijke nacht op zitten ondanks dat ik in de zetel beneden heb geslapen. 'k Had de bench wat verder van mij weg proberen te zetten. Geen goed idee blijkbaar. Oh moeten we zo beginnen aan oudejaar vanavond...

Moe maar toch uitkijkend naar oudejaar dat we bij een koppel vrienden zullen vieren in Temse, zetten we kort na de middag aan. We laden de woefkes in de auto en houden eerst nog een stop in het shopping centrum in Sint-Niklaas, ook bekend als "de hel". Druk winkelgedoe is meestal niet aan mij besteed maar voor de kleine man is het een ideaal socialiseermoment natuurlijk. In het shopping centrum zelf worden we tegengehouden door een bewakingsagent die me zegt dat ik Lagun in een buggy of tas moet steken. Het idee alleen al! Ik toon hem mijn begeleiderskaartje en leg hem uit wat we aan het doen zijn en dan geeft hij zijn toestemming om Lagun aan de leiband te laten stappen - onze kerel is echter zo moe dat ik hem het grootste deel van de tijd toch draag en zodra we ergens langer dan 10 seconden stilstaan, gaat ie liggen slapen. Het hele shopping centrum ligt natuurlijk wel aan zijn voeten en ik zie een paar gretige handjes ongevraagd zijn richting uit komen maar al bij al weten de meesten mensen precies wel dat ze hem niet mogen aanraken wanneer ie zijn vestje draagt - want dat hebben ze gezien in Iedereen Beroemd. (Ik niet maar ik ben de makers van het programma wel dankbaar.)

Op onze tocht ontmoeten we een mama en papa met hun zoon die in een rolstoel zit. Lagun is nieuwsgierig naar dat rollende vaartuig. De ouders zijn ook duidelijk geïnteresseerd, ik laat Lagun volop snuffelen en zeg hem dat hij flink is. We doen een babbeltje en de ouders zijn duidelijk aangedaan van de spontane interesse die Lagun toont voor hun zoon. Ze wensen ons heel veel succes en we gaan door. Even bijtanken in een van de brasserieën. We hebben dorst en Lagun duidelijk ook al heeft ie het enorm lastig om niet meteen in slaap te vallen in het kommetje water dat hem wordt gepresenteerd. We laten hem even slapen. Enkel nog een flesje wijn en een bloemetje oppikken in Delhaize. Lagun leggen we op mijn jas in de winkelkar en zo laveren we door de vertederde massa.

Rond vijf uur komen we bij onze vrienden aan en hun zevenjarige dochter doet al de deur open voordat we kunnen aanbellen. "Oh mama, papa, Lagun is er!!!" Dat wij er aan hangen, dat is bijna natuurlijk. :-)

Lagun wordt wakker, en goed wakker. De kindjes zijn in hun nopjes - totdat Lagun zijn tandjes op hen uitprobeert natuurlijk. Ik leg hen uit wat ze moeten doen maar voor de oudste is het te veel van 't goeie. Er vloeien traantjes. Maar dat houdt Lagun niet tegen natuurlijk. De jongste dochter (5 jaar) is minder onder de indruk en zet Lagun kordaat op zijn plaats: "Non!" En ze duwt een teddy in zijn gezicht die groter is dan Lagun zelf ;-). Ze beslissen dat hij toch leuker is wanneer hij slaapt en gaan Darko en Yana wat lastigvallen. Lagun vindt zijn plekje onder de salontafel waar alle aperitiefhapjes op komen. Lekker centraal, in het zicht van iedereen. Een schooier is het geenszins. Mooi zo. Dat wil ik er zeker niet in kweken. Hij knabbelt gezapig verder aan een van zijn speeltjes en valt al gauw opnieuw in slaap. Later op de avond probeert hij nog eens de kerstboom te ontdoen van zijn ballen en hij heeft een paar ongelukjes in huis maar dat is geheel onze eigen schuld - we letten al wat minder op zijn waarschuwingstekens na een paar glaasjes wijn. Tijd om te herpakken! Het is bijna middernacht en ik zie aan Yana dat er al ergens vuurwerk aan de gang is. Ze duddert uit haar vel. Ik neem snel wat snoepjes en een speeltje en ga naar de binnenkoer met Lagun. En dan barst het vuurwerk los. Lagun's reactie? Het lijkt wel of ie doof is. Hij kijkt niet eens op, de blaadjes op de grond zijn veel interessanter. Wanneer het echt begint te knallen, speel ik wat met hem en daar gaat hij gretig op in. Ok, dat hebben we dan ook weer gehad. Binnen ga ik Yana's kwijl opdweilen en Lagun slaapt verder.

Omstreeks drie uur kruipen we in bed, enfin: op onze luchtmatras. De hondjes slapen allemaal bij ons op de kamer. Lagun in zijn bench aan mijn voeten en de andere twee op een aparte matras. Iedereen lijkt in zijn nopjes - en uitgeput. Lagun laat ons slapen tot half elf!

Dag 5 – dinsdag 1 januari

Rond de middag vertrekken we van bij onze vrienden in Sint-Niklaas naar mijn ouders in Boekhoute. Lagun slaapt veel. Bij mijn ouders gaat ie spelen met de meisjes en andere hondjes in de tuin. De meisjes kruipen uitgelaten op de trampoline en rijden met de fiets rond. Lagun zou best wel willen meedoen. Hij gaat onder de trampoline staan en doet zijn eigen sprongetjes. Maar al bij al lijkt hij het best ok te vinden. Hij zoomt weer in op Belle en samen crossen ze de ziel uit hun lijf.

Na de nieuwjaarskaasschotel bij mijn ouders rijden we huiswaarts, samen met de kindjes van mijn zus die bij ons zullen logeren. Als dat maar goed afloopt... morgen heeft Koen zijn eerste werkdag op zijn nieuwe werk. Slik. Hoe moet ik die jongen zijn slaap garanderen?! En net dan komt een

verlossend telefoontje van Christel. Ik heb haar verteld hoe moeilijk Lagun het heeft in zijn bench beneden om te slapen en we mogen het anders aanpakken. De bench mag bij ons op de kamer! Ik ben zo opgelucht. Eerst een paar dagen naast mij aan het bed proberen, en dan langzaam opschuiven tot ie toch beneden slaapt. Yes!

Zo gezegd zo gedaan. Om negen uur stuur ik de meiden naar hun bed. Tegen half elf wordt het stil boven. ;) En iets later trekken Koen en ik met Lagun in de bench ook naar boven. Alles gaat vlot: Lagun valt meteen in slaap.

Maar dan om kwart voor twee... ramp o ramp: een eerste hartverkillende schreeuw. Ik zit meteen rechtop in mijn bed... maar 't komt niet van naast me... 't Is een van de meisjes die een ongelukje heeft gehad. Zuchtje. Ff de lakens en pyjama verschonen en terug in bed. Lagun is zich gelukkig nergens van bewust. Iedereen slaapt verder. Vijf uur: tweede kreet. Mijn nichtje huilt dat ze naar het toilet moet. Ineens na vier jaar regelmatig logeren bij ons weet ze het toilet niet meer zijn? Grumble. Uiteindelijk is Lagun voorbeeldig geweest en heeft ie geslapen totdat Koen zijn wekker ging. Dat was dan meteen voor mij ook het teken om op te staan want eens Lagun wakker is, krijg je hem het eerste uur met geen stokken meer stil. Dan maar naar beneden.

Dag 6 – woensdag 2 januari

De kindjes komen lekker uitgeslapen pas rond half tien naar beneden. Slaap... wat was dat ook alweer? haha.

De rest van de dag verloopt rustig. De meisjes gaan braaf in bad, ik speel kappertje, Lagun speelt intussen met zijn twee grote buddies en 's middags breng ik de meisjes terug naar mijn zus. Snel wat eten en Lagun met Belle, Zanouche, Darko en Yana laten spelen (Zanouche de beagle is weliswaar op haar rust gesteld en grolt naar het jonge geweld maar het jonge geweld heeft daar geen oren naar, hij terroriseert Zanouche als het ware totdat ik ze in aparte kamers zet). Omstreeks tweeën ben ik thuis en wil ik wat werk gedaan krijgen maar da's zonder het verdere bezoek gerekend. Amper tien minuten thuis en er staat een vriend aan de deur. Meer dan welkom uiteraard. David had vroeger schrik van honden maar Darko - of all dogs! - heeft hem daar van af geholpen. Lagun ontmoeten wordt dus een piece of cake. :-)

De auto gaat heel goed. Lagun zou wel eens een paar keer zachtjes janken maar valt dan meteen in slaap, telkens knock-out.

's Avonds in de zetel, met alleen Koen en ik en Darko en Yana in huis, wordt Lagun al wat "stouter": hij probeert de pot chocomousse uit Koens handen te springen – kan je 't hem kwalijk nemen? ;-)

We horen hem ook voor 't eerst zijn stemmetje gebruiken tegen de Mechelaars wanneer Darko niet ingaat op zijn uitnodigingen om te spelen. Een onschuldig blafje? Darko lijkt alleszins niet onder de indruk en Lagun heeft algauw op.

Dag 7 – donderdag 3 januari

Kwart na zes komen de eerste geluidjes uit de bench. Om twintig voor zeven gaat de wekker voor Koen, dus ook die voor mij. ;)

Buitenlaten, eten geven en ik terug in de zetel met krampen en koorts.

Half negen: moeke stuurt een berichtje dat ze op de markt in Eeklo is. Ik moet flink zijn: een markt zou een ideale gelegenheid zijn om Lagun mee naartoe te nemen. Ik sleep me naar de douche, laad Laguns bench in de auto en hup, weg zijn wij. Lagun loopt heel flink naast mij op de markt, neusje in de lucht - maar nergens trekt ie naar eten. Moeke en ik drinken een warme choco op een overvol verwarmd terras aan 't Binnenhof. Lagun laat zich de aandacht van de omzittenden welgevallen. Hij knabbelt ongestoord verder aan een klein botje dat ik mee heb genomen voor hem en laat mensen over hem heen stappen, stoort zich niet aan het luide geroezemoes noch aan de sigarettenrook en vele geurtjes... Prachtig. Vervolgens stoppen we even in de Blokker voor een warmwaterkruik en lopen we kort even de Mexx binnen. 't Is bijna middag en moeke wil op haar bus gaan wachten maar ik dring erop aan om haar naar huis te brengen. Onderweg komen we ook een Colruyt tegen: ideaal want ik heb nog wat gerief nodig. Lagun gaat in de winkelkar en slaapt rustig verder tussen alle eetwaren. Ik eet bij mijn ma, mijn zus en de meisjes en ga vervolgens de boodschappen afzwieren bij mij thuis. Ik neem een kwartiertje voor mezelf met een theetje en de Woef en daarna is 't richting Mediamarkt voor nieuwe laptop. Ik heb er ogen in de rug nodig want iedereen wil Lagun aaien natuurlijk. Wie kan het hen kwalijk nemen?!

Hij doet het goed, beetje jammeren als hij vindt dat hij te lang moet wachten (solden zijn begonnen) maar dan gaat ie mooi zitten of liggen (een van de helpers laat ons wel tien minuten wachten. Ik verbaas me er telkens over hoe rustig deze jonge hond kan zijn!)

Na een 40-tal minuten in de Mediamarkt, heb ik het zelf ook wel gehad. We keren terug naar huis maar stoppen nog even aan het station in Landegem. Het is bijna 4 u, een moment waarop wel wat treinen passeren normaal. En ja hoor, we hebben prijs: ik heb net Lagun de trap opgedragen naar het perron en daar passeert al een eerste trein. Ik geef em een snoepje net op 't moment dat de trein voorbij davert. Snoepje wordt gewaardeerd. Enkele luttele minuten later komt een trein aan op het perron waar wij staan. Nog een snoepje. Jaja die treinen, dat wordt leuker met de minuut. En net wanneer ik dat denk, davert er nog een door het station aan een rotvaart en trekt die nog eens aan zijn hoorn. Ik wip zelf bijna een meter de lucht in maar denk je dat Lagun ervan onder de indruk is? Neen hoor: flinke flinke flinke!

Thuisgekomen is de kleine man best moe en kruipt meteen spontaan in zijn bench om te slapen... hij eet wel heel flink intussen. Mijn bezorgdheid over zijn schaarse eetlust van de eerste dagen smelt weg.

's Avonds komt mijn beste vriendinnetje Elke langs. Ze heeft recht op Lagun's scherpe tandjes. Zo een paar keer per dag krijgt ie een "criseke" en dan móét hij gewoon zijn tanden in een vinger kunnen zetten. Non non non en veel speeltjes bij de hand houden om die naalden af te leiden is de boodschap!

's Nachts zetten we de bench iets verder weg van mij.

Dag 8 – vrijdag 4 januari

Ik sta samen met Koen op. Half zeven. Nieuw ritme maar niet slecht.

Plasje, speelmoment, etenstijd voor iedereen en daarna nog een tukje. Er begint zich een routine te vormen. Ik laat de drie viervoeters even alleen, ga me douchen en kleren klaarleggen. Om tien uur

word ik verwacht bij de kapper op het dorp en deze middag mag ik mee op fotoshoot met zus, de meisjes en Lagun.

Uiteindelijk beslis ik om Lagun in de bench in de auto te laten terwijl ik bij de kapper binnen ga. Hij slaapt zo diep - en misschien is het een ideale oefenplaats voor de bench. Hij kan eens "zijn beer uitlaten" zonder de hele straat bijeen te huilen... Vertwijfeld laat ik hem liggen, met mijn jas over de bench. Ik zal ongeveer een uur binnen zijn en af en toe ga ik eens luisteren maar... niks. Ik hoor helemaal niks. Wanneer ik terug in de auto kom, kijkt ie me aan met een snoetje alsof ie niet eens heeft vermoed dat ik ben weggeweest. Ok dan. Des te beter!

Ik ben ongeveer tien minuten thuis wanneer mijn zus en de kindjes arriveren. We eten wat en de meisjes trekken de tuin in met de hondjes. Zo komen we met een - alweer - vermoeide viervoeter aan bij de fotograaf. De shoot wordt dikke fun. Lagun is niet het gemakkelijkste fotomodel - hij kent nog geen zit of blij uiteraard - maar ik denk dat er toch een paar leuke kiekjes zullen uit komen. Volgende week de resultaten! Toppunt voor Lagun was wellicht het moment dat de fotograaf ons vroeg om allemaal op de grond te gaan liggen... al die hardossen binnen tandjesbereik! Auw auw auw!

Vrijdagavond komen de huskyvriendjes op bezoek. Zonder hun drie husky's weliswaar. Die ontmoeting houden we voor iets later want twee van de husky's zijn nog jong en meer dan onstuimig.

Alweer krijgt Lagun een tandjescrise. Echt, mijn handen zien er al uit alsof ik een valse kat in huis heb. Ik hoop dat deze fase snel voorbij gaat. Dat afleiden met een speeltje lukt toch niet altijd even vlot...